

Profesor dr inż. Eryk PRUGAR

Dnia 27 września (środa) 1989 r. ok. godz. 5.00 zmarł po bardzo krótkiej, wyczerpującej chorobie Prof. Eryk PRUGAR. Człowiek, z którego nazwiskiem związane są dzieje motoryzacji i silników spalinowych na Politechnice Śląskiej.

Urodził się dnia 3 grudnia 1916 r. we Lwowie, jako syn urzędnika kolejowego. W ukochanym przez siebie mieście spędził lata młodości, ukończył Gimnazjum im. J. KOCHANOWSKIEGO i Wydział Mechaniczny Politechniki.

Po odbyciu praktyki dyplomowej w Państwowych Zakładach Inżynierii w Warszawie już po wybuchu II Wojny Światowej powrócił do Lwowa, aby pod okupacją radziecką pracować jako monter silników spalinowych.

W dniu 29 czerwca 1943 r. pod kolejną okupacją, niemiecką, uzyskał dyplom inżyniera mechanika na Sekcji Konstrukcyjnej Oddziału Maszynowego Wydziału Mechanicznego Politechniki Lwowskiej, rozpoczynając pracę asystenta u prof. dr inż. St. OCHEŁDUSZKI i Prof. dr inż. Z. CIECHANOWSKIEGO.

W październiku 1945 r. w ramach repatriacji pracowników Politechniki Lwowskiej przyjechał do Gliwic, aby w powstającej Politechnice Śląskiej na Wydziale Mechanicznym w Katedrze Samochodów i Ciągników, kierowanej przez Prof. Wł. RUBCZYŃSKIEGO, objąć stanowisko adiunkta.

Od 1953 r. związał się z powołanym Wydziałem Mechaniczno-Energetycznym i Katedrą Silników Spalinowych, kierowaną przez wybitnego konstruktora specjalistę silników dużej mocy Prof. mgr inż. Kazimierza SZAWŁOWSKIEGO.

Od 1958 do 1961 kierował Katedrą Ciepłych Maszyn Tłokowych i pełnił funkcję prodziekana Wydziału Mechaniczno-Energetycznego. W 1969 r. był organizatorem i pierwszym kierownikiem Oddziału Transportu i Komunikacji Wydziału Mechaniczno-Energetycznego w Katowicach. W latach 1971 do 1973 był dyrektorem Instytutu Komunikacji (na prawach wydziału) w Katowicach, a od 1980 do 1987 pełnił ponownie funkcję prodziekana Wydziału Mechaniczno-Energetycznego. W 1952 r. został powołany na Eksperta Międzynarodowej Organizacji Transportu Samochodowego i Ruchu Drogowego - PZMot. Od 1978 r. był członkiem Komisji Naukowo-Problemovej Motoryzacji PAN.

Jest autorem kilku książek, skryptów, patentów i kilkunastu publikacji, kierował licznymi pracami naukowo-badawczymi dla przemysłu motoryzacyjnego, szczególnie dla Fabryki Samochodów Małolitrażowych i Fiata 126p.

Dyplomował ok. 600 magistrów inżynierów i inżynierów z dziedziny silników spalinowych, motoryzacji i sprężarek tłokowych. Promował 2 doktorów nauk technicznych.

W związku z przejściem na emeryturę, Dziekan i Rada Wydziału Mechaniczno-Energetycznego 18 grudnia 1987 r. Uroczystym Nadzwyczajnym Posiedzeniem uczciła 70-lecie Jego Urodzin.

Odszedł od nas Człowiek wyjątkowy, lubiany, prawy, życzliwy i skromny, o wysokiej kulturze, łagodności, dobroci, wrażliwości, które łączył z pracowitością, pogodą ducha, humorem i tradycyjnym lwowskim dowcipem.

Cześć Jego Pamięci